

[Aksel Larsen.]

om, at Kronekursen skulde ligge omkring ved 22,40 og ikke maatte svinge ret meget til nogen af Siderne. Der gik altsaa en hel Aarrække, inden den ansvarlige Rigsdag og inden Offentligheden fik at vide, hvorfor Kronekursen i Grunden bevægede sig i 1933. Man kunde have sine Anelser, man kunde drage sine Slutninger, men Oplysninger fik man ikke.

Jeg anser ikke dette for heldigt, og jeg anser det ikke for heldigt, at man giver en Regering en saa vidtstrakt Bemyndigelse som den, denne har faaet gennem Valutaloven, naar den administrerer denne Bemyndigelse saa slet, som sket er.

Dernæst er der andre Forhold, der maa tages i Betragtning. Der er det Forhold, at Valutaloven og Valutacentralen kan bruges til at lukke det danske Marked, at tvinge den danske Import til at komme fra ganske bestemte Lande, og kan bruges til at udelukke Konkurrencen udefra. Nu har vi ikke noget imod dette, hvis det bliver brugt til Gavn for det danske Folk, brugt til at skabe Beskæftigelse. Forholdet er imidlertid desværre, at Valutaloven bliver i meget ringe Grad brugt til at skabe Beskæftigelse herhjemme, og i saa Henseende kan jeg ikke lade være med at paaberaabe mig, at Arbejdernes Erhvervsraad ganske synes at dele denne Mening, som jeg ofte paa mit Partis Vegne har givet Udtryk for herinde.

Men samtidig virker Valutacentralsystemet, som det praktiseres, nu til i usandsynlig Grad at sætte Prisniveauet i Vejret herhjemme. Dette sker dels derved, at Importen tvangsmæssigt, bl. a. i Henhold til den dansk-tyske Handelstraktat, hvorom vi desværre ved alt for lidt, skal foretages i Lande, som benytter deres Monopolstilling til at forlange en betydelig Overpris for deres Produkter. Prisniveauet herhjemme tvinges i Vejret, fordi vi betaler Tyskland en betydelig Overpris for de Industriprodukter, som indføres her til Danmark fra Tyskland. Dernæst faar Prisskruen yderligere en Tak opad, fordi Konkurrencen, som jeg sagde før, paa mange Felter er lukket ude; og ikke alene for Justitsministre, men ogsaa for Importører, Fabrikanter o. s. v. gælder formentlig den latinske Sætning, som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro i Gaar forholdt os den danske Oversættelse af, men som jeg har forstaaet saadan, at Grosserere og Fabrikanter ogsaa er Mennesker.

Vi har tidligere paapeget dette Forhold og har forlangt og foreslaaet, at Valutalov-

givningen blev suppleret med effektive og skarpe Bestemmelser, der tilsigtede en Priskontrol, men hver Gang vi fremsatte et saadant Forslag, har vi faaet det afvist og nedstemt, efter at den højtærede Handelsminister havde erklæret, at det var ganske overflødigt, han havde tilstrækkelige Fuldmagter til at forhindre enhver uberettiget Prisstigning. Nu har vi ikke mærket meget, eller rettere vi har overhovedet intet mærket til, at den højtærede Handelsminister har brugt disse Bemyndigelser; vi har derimod i høj Grad mærket til de Prisstigninger, der er foregaaet i Ly af Valutacentralen, begunstiget af Valutacentralen og støttet paa Valutaloven.

Jeg mener derfor, det er paa sin Plads endnu en Gang at fremdrage dette Forhold og understrege, at en Betingelse for en Forlængelse af Valutaloven burde være, at Handelsministeren indgik paa at faa en saadan Bestemmelse om Priskontrol ind i Loven, og at han afgav et absolut bindende og forpligtende Løfte om at anvende saadanne Bestemmelser.

Det drejer sig her om Foranstaltninger ikke alene til at forhindre vel smarte Mennesker i at udnytte deres Monopol paa forskellige af Importens og Produktionslivets Omraader til at sætte Prisen ublu i Vejret, men ogsaa til at forhindre de saakaldte Sofagrosserere, der har faaet Valutabevillinger, men ikke selv benytter dem, i ved Hjælp af Clearing-Kontoret at benytte Bevillingerne til at skære sig en Profit, til at tage en høj Betaling for intet som helst at foretage.

Vi Kommuniste har været ude for, at den mærkværdige Institution, som hedder H. I. P. A., og hvis Udgifter bl. a. jeg betaler, udsender alle mulige vildledende og bevidst urigtige Oplysninger om Kommunisternes Politik. Vi har været ude for, at H. I. P. A. i en eller flere digre Pjecer, hvis Trykning er betalt af De samvirkende Fagforbund, har forsøgt at bilde danske Arbejdere noget forkert ind om Kommunisternes Stilling til Valutaloven. Jeg ønsker derfor at benytte denne Lejlighed til at sige, at da Valutaloven første Gang var til Behandling her i Rigsdagen, efter at vi var kommet herind, stemte vi imod den, fordi vi var klar over, at denne Valutalov gav Regeringen Mulighed for at nedskære Kronen, og vi vilde ikke give Regeringen Fuldmagt til noget saadant. Vor Frygt viste sig at være berettiget. Kronen blev skaaret ned ganske kort efter. Ved de senere Forlængelser af Valutaloven har vi afholdt os fra at stemme, idet man ikke,